

THRENODIA
Super
 IMMATURO OBITU
 VIRGINIS
 NOBILITATE GENERIS ET VIRTUTUM
 SPLENDORE ORNATISSIMÆ
ELISABETHÆ,
 NATAL.
RYSSOPIÆ,

Anno 1685. die 4. Novembris
 honestissimè natæ,

Anno 1706. die 10. Augusti ex hac tristi lacrymarum valle
 in cœlestem aterni Regni gloriam placidissimè evocatæ,

& die 13. p. m. in Æde Mariana
 honorificentissimè humatæ,

Luctus & debiti honoris ergo scripta

à

PROFESSORIBUS GYMNI. THORUNIENSIS.

THORUNII,

Excudebat Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatus & Gymnasii
 Typographus.

muß/
 i Tod
 Sie
 Ihren
 nicht
 Glück-
 lassen
 wegen
 SEE
 set :
 Ten /
 ey /
 ent /
 /
 off.
 n /
 mertz.
 s Hertz
 ent /
 n.
 schstgeliebten
 gkeit ab
 Wende.

Major felicitas est poli, quàm soli :

Hieron. in Cap. V. Matth.

Προεφήνσις ad beatè defunctam Virginem.

Quod Patre cordato genita es, quod Matre
decorâ,
Est magnum generis lumen utrumquè
tui.

Quod Tibi forma decens fuerat, quod grata ve-
nustas

E facie luxit luminibusquè simul;
Fortunata quidem poteras felixquè putari,
Atquè tenere bonas prosperitatis opes:
Fortunata tamen magis es, *Lectissima Virgo,*
Coeli divitias quod super astra tenes.

Quod Te non urunt culpæ, quod iusta, quod
insons,

Flumine lota sacro, *Flamine* plena sacro.

Quod Tibi Sancta Trias genitor, quod Mater
Olympus,

Quodquè Tibi frater Filius ipse DEI.

Hoc ipso es felix, hoc fortunata. Quod autem
Mors Tibi crudeles intulit atra manus.

Hoc rursus poteras infortunata videri

His, quibus à vera mens aliena fide.

Sed quos irradiat divini jubaris astrum,
Et divi Verbi pagina sancta docet

Te

Te fortunatam, Te dicimus esse beatam,
Elisabetha pii portio chara chori.
E mundi tenebris ad lucida tecta volasti
Nescia curarum, nescia tristitiæ.
In gremio Patris nostri pulcherrima ludis,
Dulcia quin Sponsi conspicias ora tui.
Hæc ad cor mittant solatia firma, quibus nunc
Nil prodest luctus, nil lacrymæquæ valent.
Si vel divitias orbis totius haberet
Virgo beata, illas temneret ore sacro.
Lugentes igitur inœstum deponite vultum,
Filia vestra *soli*, Filia facta *poli* est.

*Inter concatenatos labores pia memoriæ
ergo deprop.*

M. MARTINUS Böhmi.

Esa. XL. v. 6. 7.

*Vox dicens, prædica, etiam dicit, quid prædicaturus sim:
omnem carnem esse gramen etiam omnem benignitatem ejus
similem esse flori agri. Exarescit gramen, decidit flos,
quum Spiritus Jehovæ perflat ipsum. Conf. Psal. XC. v. 6.*

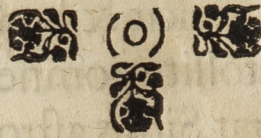
TEmpus adest, quo divinorum dicta Virorum
Eventus certus vera fuisse probat.
Vox fuit ista DEI quondam sanctique Prophetæ:
Est omnis flos & gramen inane caro.
Decidit appensus flos, exarescit & herba:
Deficit omnis odor, tollitur omne decus,
In campis calido cum latrat Sirius astro,
Vel Notus adversâ prælia fronte gerit.

Sunt

Sunt homines herbæ teneræ floriqve caduco
Molle quoad corpus conditione pares.
Est homini siquidem quandoqve brevissima vita,
Certius ast hoc in corpore morte nihil.
Decidit ut campi flos, exarescit ut herba,
Qui se crediderat vivere posse diu.
Virgo fidem faciet dictis; quæ morte perempta
Maturè rigida contumelatur humo.
Flos fuit hæc, virtutum sat splendore corusca,
Huic cordi curæqve fuit nil pietate magis.
Damnabat mundi luxum, consortia prava,
Sirenium cantus, delicias vetitas.
Gratus Ei solum vultusqve habitusqve verendus,
Hinc ingratus erat fictus ab arte mala.
Obsequio Viduas Aviam Matremqve colebat,
Ambarum fulcrum ritè futura diu.
At nunc deplorata jacet spes omnis in urna:
Vota tot evertit mors inopina simul.
Decidit ut vernalis flos in flore juventæ,
Aruit ut gramen Virgo pudica, pia.
Nobilior longè tamen Hæc est floribus agri,
Altera queis nunquam vita vigorqve datur.
Hæc autem rursus Christo inclamante resurget,
Et novus ex proprio pulvere surget homo.
Quapropter nimios *Lugentes* ponite luctus,
Si mortem ad vitam creditis esse viam.

L. p.

M. MARTINUS BERTLEFFIUS,

113489